

ननुकर्मभ्यएवमोक्षःसिद्ध्येत्किञ्चानेनेत्यतआह यद्यदिति शरीरवताकृतंकर्मशरीरयुक्तेनैवभोक्तव्यंयतःकर्मफलस्यदुःखादेरायतनमाश्रयःशरीरंनत्वशरीरआत्माऽतोऽशरीरत्वलक्षणोमोक्षोनशरीरेणकर्मणा सिद्ध्यतीत्यर्थः ॥ २१ ॥ तर्हिवाचिकेनजपादिनामानसिकेनध्यानादिनावामोक्षःसिद्ध्यतानेत्याह वाचेति बाह्यनसाभ्यांकृतंकर्मतद्वैवभोक्तव्यं ननुतदतीतंबस्तुगोचरयेदित्यर्थः ॥ २२ ॥ कर्मणिगुणःस त्वंरजस्तमोवाकर्मगुणस्तं ॥ २३ ॥ अयथाप्रतिकूलंस्त्रोतःप्रवाहंजलवेगेनाभिपातीभवतिनत्विच्छया तथाकर्मपुरुषोप्युपैतिअनुवर्तते तत्रैवंसतिशुभेतोषोनत्वशुभेइतिमौढ्यमेवेत्यर्थः ॥ २४ ॥ एवं कर्मगतिमुक्त्वाज्ञानंवक्ष्यामीतिप्रतिजानीते यतइति आत्मवंतोजितचित्ताजगद्वतिक्रम्ययत्तत्पदंयांति परंश्रेष्ठंयत् ॥ २५ ॥ यत्रसादिहीनमपि तान्पंचप्रकारान्रसादीन्जनानांभोक्तृणामर्थे ससृजेउत्पा दितवत् अवर्णलोहितशुक्लकृष्णवर्णप्रधानंरजःसत्त्वतमोमयंतदन्यत् ॥ २६ ॥ सत्प्रधानपरमाण्वादि असत्शून्यं सदसत्अनिर्वचनीयंमायाशबलं अतएवाक्षरंअपरिणामि नासदासीन्नोसदासीत्तदानीं

यद्यच्छरीरेणकरोतिकर्मशरीरयुक्तःसमुपाश्रुतेतत् ॥ शरीरमेवायतनंसुखस्यदुःखस्यचाप्यायतनंशरीरं ॥ २१ ॥ वाचातुयत्कर्मकरोतिकिञ्चिद्वाचैवसर्वंसमु पाश्रुतेतत् ॥ मनस्तुयत्कर्मकरोतिकिञ्चिन्मनःस्थएवायमुपाश्रुतेतत् ॥ २२ ॥ यथायथाकर्मगुणंफलार्थीकरोत्ययंकर्मफलेनिविष्टः ॥ तथातथायंगुणसंप्रयु क्तःशुभाशुभंकर्मफलंभुनक्ति ॥ २३ ॥ मत्स्योऽयथास्त्रोतइवाभिपातीतथाकृतंपूर्वमुपैतिकर्म ॥ शुभेत्वसौतुष्यतिदुष्कृतेतुनतुष्यतेवैपरमःशरीरी ॥ २४ ॥ यतोजगत्सर्वमिदंप्रसूतंज्ञात्वात्मवंतोव्यतियांतियत्तत् ॥ यन्मंत्रशब्दैरकृतप्रकाशंतदुच्यमानंशृणुमेपरंयत् ॥ २५ ॥ रसैर्विमुक्तंविविधैश्चगंधैरशब्दमस्पर्श मरूपवच्च ॥ अग्रात्यमव्यक्तमवर्णमेकंपंचप्रकारान्ससृजेप्रजानां ॥ २६ ॥ नस्त्रीपुमान्नापिनपुंसकंचनसन्नचासत्सदसच्चतन्न ॥ पश्यंतियद्ब्रह्मविदोमनुष्यास्तद क्षरंनक्षरंतीतिविद्धि ॥ २७ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांति०मोक्ष०मनुबृहस्पतिसंवादेएकाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०१ ॥ ॥ ७३ ॥

मनुरुवाच अक्षरात्वंततोवायुस्ततोज्योतिस्ततोजलं ॥ जलात्प्रसूताजगतीजगत्यांजायतेजगत् ॥ १ ॥

नासीद्रजोनोव्योमापरोयदितिश्रुतावपि सृष्टेःप्राक्सदसद्रजःशब्दोदितानांप्रधानशून्यपरमाणूनांयुक्तिप्रसक्तानांपरव्योमशब्दितस्यमायाशबलस्यचजगत्कारणश्रुतिप्रसक्तस्यनिषेधात् ॥ २७ ॥ इति शांति०मो०नै०भा०एकाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ अक्षरात् मायासहायात् ननुनोव्योमापरोयदितिसृष्टेःप्राक्मायाशबलस्यनिषेधात्कथंअ क्षरेमायासहायादितिविशेषणंदीयते सत्यं तुच्छेनाभ्वपिहितंयदासीदितितत्रैववाक्यशेषेतुच्छेनमिथ्याभूतेनतमसाआभुव्यापकंअपिहितंआच्छादितमित्युक्तेस्तमसश्चतुच्छत्वाभिधानात् सर्पेणरज्ज्वाइवनपर मार्यतोक्षरस्यसद्वितीयत्वमितिज्ञेयं एवंचतुच्छज्ञानादताच्छुक्तिखंडाद्रजलमिवाक्षरात्त्वायुत्पद्यतेइतिनकश्चिदोषः ॥ १ ॥